

DÉLMAGYARORSZÁG

78. évfolyam, 230. szám
1988. szeptember 26., hétfő

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 1.80 forint

Pártértekezlet a SZOTE-n

Az utópiától a megvalósításig

Szombaton a SZOTE pártértekezletén több felszólalás után dühöngött fel a taps. Nincs ebben csodánivaló, hiszen a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetemen köztudomásúan új és friss politikai, közéleti szelek fújdognak. Ennek szem- és fültanúja lehetett hatvankilenc küldött és az a több tucat meghívott, akik között helyet foglalt Perényi János, az MSZMP KB tagja, Medve László szociális és egészségügyi államtitkár, Harsányi László, az MSZMP KB osztályvezető-helyettese, Szabó Sándor, a megyei pártbizottság első titkára, Székely Sándor, a városi pártbizottság első titkára, Anderle Ádám, a JATE pártbizottságának titkára és Bujdosné Lengyel Eszter, a városi pártbizottság egészségügyi ágazati bizottságának titkára.

Természetesen a SZOTE-pártbizottság beszámolója került a tanácskozás középpontjába. Kása Péter, a pártbizottság titkára bírálatként talán legtöbbször azt hallotta, hogy kevéssé koncentrált a kritikai mozzanatokra, fellelhetők még régi beidegződések is, néhol kísértének az általánosságok. Elsősorban az utópiák fogalmazódnak meg a feladat-tervben. Kása Péter elmondta, valóban régi séma szerint született a beszámoló, többek között a küldöttértekezlet feladata lehet, hogy felvázolják a megvalósulás lehetőségeit. Ez meg is történt a közel ótórás vitában. A küldöttértekezlet elnöke, Szekeres László, mindvégig időmederben tartotta a hozzászólásokat.

Első Tráser László szavait követte taps. Ő többek között azt fejtegette, hogy több kritikára, önkritikára volna szükség. Arra is fel kell készülnünk, hogy a fiatalok esetleg más típusú ifjúsági szervezetet akarnak, mint amilyet mi tartunk követendőnek. Nagy kérdés, hogy a párt miként készül fel ezen ifjúsági szervezetek kezdeményezéseire. Azt is megfogalmazta, a párttagok elidegenedtek a megyei pártvezetéstől, hiszen erkölcsileg elmarasztalható helyzetbe hozta magát több funkcionárius. Arra is felhívta a figyelmet, hogy pártéletünk régi jegyeket is magán visel, mit lehet például akkor tenni, ha a párttagok nem járnak a taggyűlésekre és passzívan vesznek részt a közéletben?

Kenderessy Szabó Anna felszólalása szintén nagy visszhangra talált. Elmondta, hogy többször kidolgozták a klinikák felújításának ütemtervét, de kérdés, mi nek? Még mindig nincs esélyük arra, hogy a közeljövőben elkezdik a munkálatokat. Véleménye szerint az egyetemen túlduzasztott az adminisztratív „állomány”, mégis akadozik időnként a munka, rossz a tájékoztatás. A kutatók „exportálásáról” is szólt, nem tudni, az-e a jó megoldás, ha korlátozó határozatokat hozunk?

Derűtlenséget kellett Olasz Tibor aktualizált közmondása, miszerint okos enged, és az okos szenved. Bölcs határozatokat hozunk, a rendeletek és pénztelenség azonban megüsti a legnagyobb elképzeléseket is. Erény-e a mozgalmi tapasztalat, tette fel a kérdést. Mondogadjuk, X vagy Z jobban, rosszban kitartott valami mellett. Megtanulta, hogyan kell túlélni, megmaradni. Csak annyira lépett oldalra, amennyi a talpon

maradáshoz kellett. Érték ez?

Janka Zoltán hozzászólását még annak ellenére is dühöngő taps követte, hogy kissé hosszabba sikeredett a mondandója. Kertelés nélkül elmondta, jelenleg nincsenek meg az egyetemen a gyógyítás, a kutatás feltételei. Hiányoznak az ember, a gazdasági tartalékok. Nincs sansza a minőségileg korszerű, közmegelegedést kiváltó egészségügyi ellátásnak. Még mindig nem természetes az, hogy a gazdaság az erőket, a szociálpolitika a gyengéket támogatja. Katasztrofális kihatása lehet annak, hogy a tanultság, a kulturáltság leértékelődése tovább tart. A felülről hozott intézkedések, pótcselekvések veszélyeztetetik a demokratizmus kiszélesedését. A demokratizmus nem tűrheti a sértődöttséget.

Janka Zoltán véleménye szerint a morálisan kifogásolható tettek adott körülmények, bizonyos konstellációk közepette jöttek létre. Eközben azonban sajnos, nem működött az önkorrakciós, az önszabályozó rendszer. Elengedhetetlenül szükség lenne arra is, hogy az egypártrendszer mellett létrejöhessen a pluralizmus jogilag is garantált feltételei.

Turi Sándor szerint, meg kell szüntetni a kettős, hármas bizottságokat. Ezek a testületek egymásnak gyártják a különböző jelentéseket. A pártbizottság gyorsan és határozottan döntsön egy-egy vezető kiválasztásánál, ne tartson éveket a hezitálás. A különböző tanácskozó testületek tagjai öt-évenként cserélődjenek. A párt eredményeivel a fiatalabbak elégedetlenek, az ideológiai alapkérdéseket újra kell fogalmazni, a változásokra a pártnak is illik felkészülnie. Az értelmiségiműhelyek ebben a folyamatban erjesztőek lehetnek.

Bujdosné Lengyel Eszter arra hívta fel a figyelmet, hogy a Csongrád megyei egészségügyi intézménymodelljét újra kell gondolni. Az egyetem magára vállalta a kórházi feladatokat, a kórház képtelen megfelelni a városi kórházi követelményeknek. A városi, megyei pártszervek kezdeményezték a megyei kórház felépítését.

Csernay László azt javasolta, hogy meg kell fogalmazni az egyetem stratégiai céljait. Célszerű azokra a területekre koncentrálni, ahol eredmény is várható. Egyetempolitikai kérdésekben a jövőben jobban informálni kell a tagságot.

Szilárd János többek között azt fogalmazta meg,

milyen legyen majd az új egyetemi pártbizottság. Szakítson azokkal a módszerekkel, melyeknek nincs hitele. Elvi és kritikus legyen, ne akarjon árnyékkormány lenni! Ne kerüljön parciális érdekek uszályába! Feudális beidegződéseknek nincs helye!

Szabó Sándor az észrevételekre reagálva elmondta, hogy a megyei pártbizottság nem védelmezi azokat a vezetőket, akik etikai vétséget követtek el. A párt kezdeményezi a vizsgálatokat. Azt is megtudtuk, hogy a megyei pártbizottság mindig érzékeny volt az orvosegyetem gondjai iránt, és a segítséget mindig megadta.

Székely Sándor kapott utoljára szót, aki megfogalmazta: a sziporkázó vitában a városi és a megyei pártértekezlet küldöttei kellő municiót kaptak ahhoz, hogy jól képviseljék az orvosegyetemet. A városi első titkár azt is megfogalmazta, azok, akik etikai botlásokat követtek el, hozzájárultak az etikai válság kialakulásához. Ennek ellenszere az önkormányzat, a demokratikus légkör és a nyilvánosság.

(A tudósítói hitelességhez tartozik, hogy megjegyezzük, a SZOTE-pártértekezleten huszonötön kértek szót.)

Szombaton új egyetemi pártbizottságot is választottak, melynek titkára ismét Kása Péter.

B. E.

„Milyen KISZ-t akarunk?”

Tanácskozott az ifjúsági szövetség megyei küldöttértekezlete

Szavaznak a tanácskozás küldőtei

A KISZ Csongrád Megyei Bizottsága szombaton megtartotta megyei küldöttgyűlését. A tanácskozást Németh István elnök nyitotta meg. Köszöntötte a küldötteket a meghívottakon kívül megjelent vendégeket. Az elnökségben foglalt helyet Germonné Vastagh György, a Magyar Úttörők Szövetsége Országos Tanácsának főtítkára, Domonkos László, a KISZ KB titkára, Konecz János, a megyei pártbizottság titkára, valamint Szabó G. László, a megyei tanács elnökhelyettese.

Először a küldöttgyűlés részvevői a tanácskozás ügyrendjét hagyták jóvá egy kiegészítéssel. Csányi Zoltán kérte, fogalmazzon meg a fórum egy olyan dokumentumot is, amely elhangzó javaslatokat és kéréseket tartalmazza. Kérte a megyei pártértekezlet, határozza meg, mit kíván tenni a megyében élő fiatalokért, továbbá egy párton belüli ifjúsági tagozat létrehozásáról döntsön.

Az írásos beszámolóhoz szóbeli kiegészítést Molnár Attila, a megyei KISZ-bizottság ügyvezető titkára fűzött. Szólt arról, hogy az ifjúsági szövetség helyzetét, amelyet egyfajta létbizonytalanság jellemez, kihívásként, lehetőségként kell kezelni. Lehetőség, mert míg a KISZ megalakulásakor a fiatalok megkérdéztése nélkül egy bürokratikus centralista modellt, szervezeti felépítést kapott, most ök döntenek el, hogyan tovább. Milyen legyen az új KISZ. Ezidáig senki sem tudia és nem is akarja megmondani a

(Folytatás a 2. oldalon.)

A magyarok „aranyos” hétvégéje Szöulban

Borkai Zsolt

Egerszegi Krisztina

Darnyi Tamás

Messzi István

Nagyszerűbben nem is zárulhatott volna a hét vége Szöulban, a nyári játékokon, mint történt, háromszor csendült fel ismét himnuszunk, és egy ezüstéremmel is gyarapodott a gyűjtemény. Borkai Zsolt (lólengés), Egerszegi Krisztina (200 méteres hátúszás), Darnyi Tamás (200 méteres vegyes úszás) a dobogó legmagasabb fokára állhatott, míg Messzi István (súlyemelés) ezüstéremt vehetett át. A férfitorna szerenkénti döntőiben két magyar volt érdekelve, Borkai Zsolt és Guczoghy György. Előbbi az aranyérmét, utóbbi a tisztes helyezést elérését célozta meg. A talajgyakorlatok után kezdte meg a nyolcas mezőny a lólengést. A versenyben négyen holtversenyben álltak az élen: a szovjet Bilozercsev, a bolgár Geraskov, a japán Mi-

zusima és Borkai, közülük Bilozercsev került először sorra. Tökéletes gyakorlatot mutatott be, amelyért megérdemelten kapott tízes osztályzatot. Ez azt jelentette, hogy Borkainak az aranyéremért ugyancsak tízes pontszámot, erő gyakorlatra van szüksége! A magyar versenyző negyedikként ment, avagy inkább sántított a szerhez. Bokaszalag-sérülése, amelyet itt, Szöulban szenvedett, még nem jött rendbe, fájt számára minden lábmozdulat, de fel sem merült benne, hogy feladja. Így fejezte be a csapatversenyt, és töretlen elszántsággal folytatta az egyéni viadalt. „Egy világ bajnoki győzelem után az ember már nem adja alább. Azzal a céllal jöttem ki Szöulba, hogy itt is nyerek. Ugy voltam, mint Komáromi: nekem az ezüstérem kifejezet-

ten csalódást jelentett volna. A sérülésem természetesen zavart, de amikor elkezdtem a gyakorlatom, el is feledkeztem róla” — mesélte később, a csarnok sajtóközpontja előtt. Amikor a vándort elkezdte, már felcsattant a taps, amely részben talán nagy elődjének, Magyar Zoltánnak is szólt. Ahogy folytatta a gyakorlatát, úgy erősödött az ünneplés, egyre inkább bizonyossá vált, hogy hiba, rontás nélkül képes minden elemet végigcsinálni. Meggyőző és látványos volt mindvégig, a bírók is így látták, amelynek eredménye: számára is tízes és olimpiai bajnoki cím!

„A gyakorlat első és utolsó részétől tartottam leginkább. Nagyon boldog vagyok, hogy sikerült...” — mondta fülig erő szájjal, miután nemcsak a gyakorlaton, hanem a ceremónián, hanem a doppingvizsgálaton is túl volt. Magyar szempontból is volt csattanója a szöuli úszóversenyek zárónapjának. A két magyar reménység közül először Darnyi Tamás lépett rajtkőre a 200 méteres férfi vegyes úszásban, s ugyanolyan biztonsággal nyerte ezt a számot, mint néhány nappal korábban a 400 vegyest. Hogy a párhuzam folytatódjék, a világesúcs most is sikerült. Ezzel már a harmadik magyar úszó aranyérmét szerezte az olimpián, s valószínű lett, hogy a sportág éremtáblázatán Magyarország, az NDK és az Egyesült Államok mögött a rendkívül előkelő harmadik helyen végez. A 200 férfi vegyes nyitotta a programot. Mivel Darnyi délelőtt a legjobb időt

(Folytatás az 5. oldalon.)